

KOMMISSIONENS FORORDNING Nr. 99/63/EØF

af 25. juli 1963

om udtalelser i henhold til artikel 19, stk. 1 og 2, i Rådets forordning nr. 17

KOMMISSIONEN FOR DET EUROPÆISKE
ØKONOMISKE FÆLLESSKAB HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artiklerne 87 og 155,

under henvisning til artikel 24 i Rådets forordning nr. 17¹⁾ af 6. februar 1962 (første forordning om anvendelse af traktatens artikler 85 og 86), og

ud fra følgende betragtninger:

Ifølge artikel 24 i Rådets forordning nr. 17 har Kommissionen beføjelse til at fastsætte gennemførelsesbestemmelser om de i forordningens artikel 19, stk. 1 og 2, omhandlede udtalelser;

Kommissionen vil i de fleste tilfælde allerede i løbet af undersøgelsen hyppigt være i forbindelse med de virksomheder og sammenslutninger af virksomheder, mod hvilke undersøgelsen rettes, og disse virksomheder og sammenslutninger af virksomheder vil da have lejlighed til at udtale sig vedrørende de klagepunkter, som gøres gældende mod dem;

i overensstemmelse med artikel 19, stk. 1, i forordning nr. 17 og med kontradiktionsprincippet er det dog nødvendigt at sikre virksomhederne og sammenslutningerne af virksomheder adgang til efter undersøgelsens afslutning at udtale sig vedrørende samtlige de klagepunkter, som Kommissionen ved sin beslutning agter at fremføre mod dem;

også personer uden for de virksomheder og sammenslutninger af virksomheder, som undersøgelsen er rettet imod, kan have en interesse i at kunne udtale sig; i henhold til artikel 19, stk. 2, 2. pkt., skal der gives dem adgang til at udtale sig, hvis de fremsætter anmodning herom og godtgør at have tilstrækkelig interesse heri;

det skønnes formålstjenligt at give personer, som i henhold til artikel 3, stk. 2, i forordning nr. 17 har begæret, at en overtrædelse bringes til ophør, mulighed for at udtale sig, hvis Kommissionen er af den opfattelse, at de tilvejebragte oplysninger ikke giver grundlag for at tage begæringen til følge;

alle personer, som herefter er berettigede til at fremsætte udtalelser, bør gøre dette skriftligt såvel i egen interesse som af hensyn til en god forvaltning, og uden at de derved fortaber retten til i påkommende tilfælde at supplere den skriftlige sagsbehandling med en mundtlig forhandling;

det er nødvendigt nøje at angive, hvilke rettigheder der tilkommer de personer, som skal udtale sig, og navnlig, under hvilke betingelser de har adgang til at lade sig repræsentere og bistå, samt endvidere, hvorledes tidsfristerne fastsættes og beregnes;

det rådgivende udvalg for kartel- og monopolspørgsmål fremsætter en udtalelse på grundlag af et foreløbigt forslag til beslutning; udvalget skal således altid rådspørges efter afslutningen af de i en sag foretagne undersøgelser; udvalgets udtalelse er imidlertid ikke til hinder for, at Kommissionen om fornødent genoptager undersøgelsen,

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Forinden Kommissionen rådfører sig med det rådgivende udvalg for kartel- og monopolspørgsmål, indhenter den de i artikel 19, stk. 1, i forordning nr. 17 omhandlede udtalelser.

Artikel 2

1. Kommissionen giver virksomhederne og sammenslutningerne af virksomheder skriftlig meddelelse om de klagepunkter imod dem, som tages i betragtning. Meddelelsen sendes til hver enkelt virksomhed eller sammenslutning af virksomheder eller til en af dem udpeget fælles befuldmægtiget.

2. Kommissionen kan dog også give meddelelsen ved bekendtgørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, hvis sagens omstændigheder taler derfor, navnlig når det drejer sig om et stort antal virksomheder, der skal underrettes, og som ikke har udpeget nogen fælles befuldmægtiget. Ved bekendtgørelsen skal der tages hensyn til virksomhedernes berettigede interesse i beskyttelsen af deres forretningshemmeligheder.

¹⁾ EFT nr. 13 af 21. februar 1962, s. 204/62.

3. Bøde eller tvangsbøde kan kun pålægges en virksomhed eller sammenslutning af virksomheder, hvis meddelelse om klagepunkterne er blevet givet i den i stk. 1 foreskrevne form.

4. I meddelelsen om klagepunkterne fastsætter Kommissionen en frist, inden for hvilken virksomhederne og sammenslutningerne af virksomheder skal have lejlighed til at fremkomme med deres udtalelser.

Artikel 3

1. Virksomhederne og sammenslutningerne af virksomheder skal udtale sig skriftligt og inden for den fastsatte frist vedrørende de klagepunkter imod dem, som tages i betragtning.

2. De kan i deres skriftlige bemærkninger fremføre alle de bevisligheder og oplysninger, der er egnede til deres forsvar.

3. Til dokumentation af de påberåbte omstændigheder kan de vedlægge de hertil fornødne bilag. De kan ligeledes foreslå, at Kommissionen hører personer, som kan bekræfte de påberåbte forhold.

Artikel 4

Kommissionen kan i sine beslutninger mod virksomheder og sammenslutninger af virksomheder kun tage sådanne klagepunkter i betragtning, om hvilke disse har haft lejlighed til at udtale sig.

Artikel 5

Såfremt fysiske eller juridiske personer i henhold til artikel 19, stk. 2, i forordning nr. 17 fremsætter begæring om at måtte udtale sig og godtgør at have tilstrækkelig interesse deri, skal Kommissionen give dem lejlighed til at udtale sig skriftligt inden for en af Kommissionen fastsat frist.

Artikel 6

Hvis Kommissionen er af den opfattelse, at de tilvebragte oplysninger ikke giver grundlag for at tage en i henhold til artikel 3, stk. 2, i forordning nr. 17 fremsat begæring til følge, underretter den ansøgerne om begrundelsen herfor og fastsætter en frist, inden for hvilken de pågældende skriftligt kan fremsætte deres eventuelle bemærkninger.

Artikel 7

1. Kommissionen skal give personer, der i deres skriftlige bemærkninger har begæret dette, lejlighed til at afgive mundtlig forklaring, såfremt de pågældende godtgør at have tilstrækkelig interesse deri, eller hvis Kommissionen agter at pålægge dem en bøde eller tvangsbøde.

2. Kommissionen kan i øvrigt give enhver anden person lejlighed til mundtligt at fremføre sine synspunkter.

Artikel 8

1. Kommissionen indkalder de personer, som skal høres, til at give møde på et af Kommissionen fastsat tidspunkt.

2. Kommissionen oversender omgående en genpart af indkaldelsen til medlemsstaternes kompetente myndigheder, som kan udpege en embedsmand til at deltage i afhøringen.

Artikel 9

1. Afhøringerne foretages af de af Kommissionen dertil bemyndigede personer.

2. De indkaldte personer giver møde enten personligt eller ved deres lov- eller vedtægtsmæssige befuldmægtigede. Virksomheder og sammenslutninger af virksomheder kan også lade sig repræsentere af en person, der er udpeget blandt deres faste personale, og som er udstyret med behørig fuldmagt.

De personer, som høres af Kommissionen, kan lade sig bistå af advokater eller professorer, som i henhold til artikel 17 i statuten for De europæiske Fællesskabers domstol er mødeberettigede ved domstolen, eller af andre egnede personer.

3. Møderne er ikke offentlige. Personerne højs alene eller i andre indkaldtes nærværelse. I sidstnævnte fald skal der tages hensyn til virksomhedernes berettigede interesse i beskyttelsen af deres forretningshemmeligheder.

4. Det væsentlige indhold af de af hver enkelt person fremsatte udtalelser føres til protokols. Protokollatet oplæses for og godkendes af den pågældende.

Artikel 10

Kommissionens meddelelser og indkaldelser tilstilles modtagerne i anbefalet brev med modtagelsesbevis eller afleveres til de pågældende mod kvittering; jvf. dog artikel 2, stk. 2.

Artikel 11

1. Ved fastsættelsen af de i artiklerne 2, 5 og 6 omhandlede frister skal Kommissionen tage såvel den tid, der er nødvendig til udfærdigelsen af bemærkningerne, som hensynet til sagens hastende karakter i betragtning. Fristen kan ikke sættes til mindre end to uger; den kan forlænges.

2. Fristerne beregnes fra og med dagen efter meddelelsens modtagelse eller aflevering.

3. De skriftlige udtalelser skal være modtaget hos Kommissionen eller afleveret til postvæsenet som anbefalet brev inden udløbet af den fastsatte frist. Såfremt fristen udløber en søn- eller helligdag, forlænges den dog til udløbet af den følgende arbejdsdag. Ved beregning af fristens forlængelse tages der, hvor tidspunktet for modta-

gelsen af den skriftlige udtalelse er afgørende, hensyn til de i bilaget til denne forordning anførte helligdage, hvori- mod der, hvor det afgørende er afsendelsestidspunktet, tages hensyn til de i afsendelseslandet ved lov fastsatte helligdage.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. juli 1963.

På Kommissionens vegne

Walter HALLSTEIN

Formand

BILAG

til artikel 11, stk. 3, 3. pkt.
(Liste over helligdage)

Nytårsdag	1. januar
Langfredag	
Påskelørdag	
Påskeemandag	
Arbejdets dag	1. maj
Schuman-Planens dag	9. maj
Kristi himmelfartsdag	
2. pinsedag	
Den belgiske nationaldag	21. juli
Mariæ himmelfartsdag	15. august
Alle Helgensdag	1. november
Alle Sjælesdag	2. november
Juleaftensdag	24. december
1. juledag	25. december
2. juledag	26. december
Nytårsaftensdag	31. december
